

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι έννιακόσα κι Ένα
κι Έλο τὰ συνειθισμένα.

Δέκατον κι Έξοδον μετρούντες χρόνον
Έσταν γΐν εδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ'εΰθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτ ὡ φ ρ ά γ κ α ε ι ν α ι μ ὀ ν ο .
Γιὰ τὰ ξένα δυοσ μέρη—δ έ κ α φ έ ρ ά γ κ α και ' σ τ ὀ χ έ ρ ι .

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εϋμούσου Τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Πρῶτη τοῦ Δεκεμβρίου,
μηνὸς ὀλίγον κρύου.

Πούνης ἑπτακόσα και σαρανταένα,
μούχλα, σιχαμάρα, κι' ὀλα παγωμένα.

Ένα δάκρυ παρὸ
Έσοῦ Παρὰ τὸν νεκρό.

Τῆς Ἐπιστήμης ἔσβυσε μεγάλος ἀθλητής,
ποῦ τὸν λαμπροστόλιζαν παράσημ' ἀρετῆς,
και μὴ τὸν ἄνδρα τὸν νεκρὸ κυττοῦν χωρὶς μιλιὰ
και μὴ τὴν Ἐπιστήμη,
ποῦ πρὶν τῆς ὥρας ἔριξε' στ' ἄνδρακι του μαλλιὰ
τῶν γηρατειῶν τ' ἀσχημ.

Στεφάνια δὲν ἐξήγησε κανέναν ἀ τοῦ φέρη,
και μ' ἔκαν πόνο τόσο
φιλοσκαν ἀστεφάνωτη κορφή, ποῦ κάθε χέρι
τὴν εἶχε στεφανώσει.

Κι' ἐκεῖνοι, ποῦ ἔσταν ἴσκιο του μεζάλωναν ὡς τώρα,
κι' ἐκεῖνοι, ποῦ ἔστερώθησαν ἀφ' ἑρῶτοι σιμά του,
στρώνουν μὲ ρόδα τὴ μεριά, ποῦ Φήμη λευκοφόρα
σὲ μάρμαρο κατάλευκο σκαλίζει τ' ὄνομα του.

Και τὸ μεγάλο τὸ Σχολεῖο μ' ὀλόμαυρα παντζέρα
σκόρπια μὲς ἔστην ὄφρακι του
κυττάζει τὰ στεφάνια του,
και κλαίει θάνατο διπλο δασκάλου και πατέρα.

Φαδουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθέναν ἴντος οἰκίος.

Π.—Ἐπήγες ἔστο Βασιλικό ;
Φ.— Καὶ μ' ἔρωτῆς, βουδάλι ;
Π.—Ἐπήγες ὀλομόναχος ;
Φ.— Τί λές ; ἐπήγαν κι' ἄλλοι.

Ἐπήγανε κι' ὀ Βασιλεῖς,
ἦγαν κι' ὀ πρῶτοι τῆς Αὐλῆς,
ὀ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος κι' ἔλο τ' ἄργοντολόγι,
και πάλ' ὀ καροτσέρηδες β' ἤγκαν μ' αὐτοῦς ἀγωγι.
Π.—Φαντάζομαι, βρε Φασουλῆ, τί θάδες ἐκεῖ περῶ.
Φ.—Μεγάλης συγκινήσεως ἐπίσημος ἔσπερα.
Π.—Ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ τὰ πῆς ἕνα πρὸς ἕνα τῶρα.
Φ.—Ἦταν ἡ Μι κι' ἡ Νι κι' ἡ Σι και κάθε Μανταφίρος,
νέε κομπὲ κτενίσματα, μεγάλη ντουαλέτα,
κι' ἔγω ποῦ λές μὲ τὴν Μαντὰμ ἐμπῆ ἀλαμπρατσέτα.
κι' ἐκὺτταξά με τὰ λορνὶν τοῦς φέροντας τὰ πρῶτα.
Π.—Πῆγες μὲ τὴν βελάδα που ἔλν μὲ τὴν ρεδιγῆντα ;
Φ.—Κι' ἔγω βεβαίως ἔφορα τὸ φράκο μου, βρε ββδι,
και μὴ καθόλου μ' ἔρωτῆς γι' αὐτὰ τὰ στοιχειώδη.
Λοιπὸν ἐπήγα, Περικλή, βελαιοφορεμένος,
κι' ἦμουν συναχθεμένος,
κι' ἐπῆρα γιὰ καλὸ κακὸ καμπίσα λνομάντυλα,
κι' εἶδα τὸν πολυέμοιο, κι' εἶδα τὰ πολυκατύλα.
Π.—Ἐθαύμασες ;

